El Temple Blanc i ziggurat, Uruk

Dr. Santa German

Agost de 2015

Resum

Dr. Senta German, "White Temple and ziggurat, Uruk," in Smarthistory, August 8, 2015, accessed February 13, 2019, https://smarthistory.org/white-temple-and-ziggurat-uruk/. Traducció i adaptació de Xavier Belanche.

El Temple blanc i ziggurat, Uruk

Visible des de la llunyania

Uruk (actualment **Warka** a l'Iraq) –on va nèixer la idea de ciutat fa més de cinc mil anys i on va aparèixer els primers vestigis d'escriptura, va ser un dels llocs més importants del sud de l'antiga Mesopotamia. Dins de la ciutat d'Uruk, el monument més gran va ser l'**Anu Ziggurat** on es va construir el **Temple Blanc**. Datada de final del quart mil·lenni abans de la nostra era (corresponent al període tardà d'Uruk o Uruk III) i dedicat al déu del cel **Anu**, aquest temple s'hauria alçat molt per sobre de la plana d'Uruk (al voltant de 12 metres), i va ser visible a una gran distància, fins i tot des de les muralles defensives de la ciutat.

Figura 1: Lloc arqueològic d'Uruk (actualment Warka) a l'Iraq. Foto: SAC Andy Holmes, llicència d'Open Government v1.0

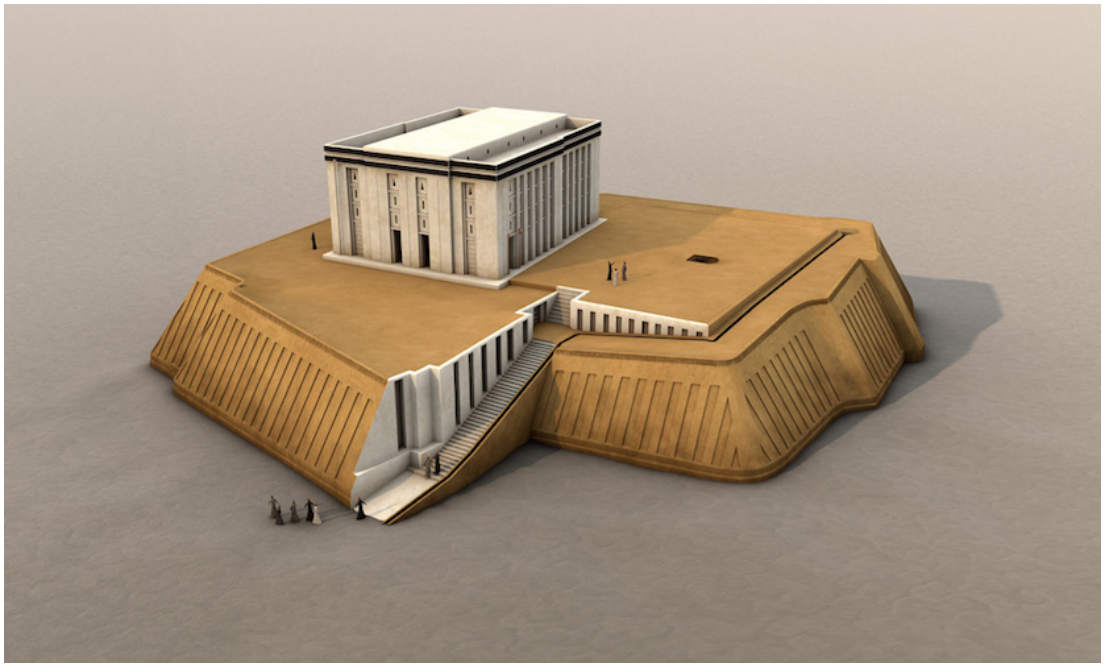

Figura 2: Reconstrucció digital del Temple Blanc i ziggurat, Uruk (actualment Warka), c. 3517-3358 abans de la nostra era. © artefacts-berlin.de; material científic: Institut Arqueològic Alemany

Ziggurats

Un ziggurat és una plataforma elevada construïda amb quatre costats inclinats, similar a una piràmide tallada. Els ziggurats estan fets de maons de fang, el material de construcció més comú al Pròxim Orient, ja que la pedra és poc freqüent en aquella regió. Els ziggurats no només van ser un centre visual de la ciutat, sinó que també van funcionar com a un element simbòlic, que eren el cor del sistema polític teocràtic (una teocràcia és un tipus de govern on un déu és reconegut com a governant i funcionaris de l'estat operen com els seus representats). Així doncs, el ziggurat que s'aixeca sobre la ciutat, estableix una connexió visual amb el déu o la deessa honrada, però també, al mateix temps, actua de símbol de l'autoritat política de la divinitat.

Figura 3: Restes de l'Anu Ziggurat, Uruk (actualment Warka), c. 3517-3358 abans de la nostra era. (foto: Geoff Emberling, amb permís)

Segons els estudis arran de les excavacions del Temple Blanc, s'estimen una mà d'obra d'uns 1.500 treballadors treballant una mitjana de deu hores al dia durant uns cinc anys per construir l'últim gran revestiment de la seva enorme terrassa subjacent (les àrees obertes que envolten el Temple Blanc a la part superior del ziggurat). Encara que la creença religiosa podria haver inspirat la participació en aquest projecte, sens dubte també va haver-hi la presència de treballs forçats (esclavitud o treballs no remunerats).

Els costats del ziggurat eren molt amplis i inclinats, però trencats per

ratlles o bandes encastades de dalt a baix (vegeu la reconstrucció digital), que hauria provocat el dibuix d'un sorprenent patró de formes visuals gràcies a la llum solar del matí o la tarda. L'única manera de pujar a la part superior del ziggurat era a través d'una escalinata empinada que portava a una rampa que envoltava l'extrem nord del Ziggurat i a l'entrada del temple. La part superior plana del ziggurat va ser recoberta de betum i superposada amb maó, per a una base ferma i impermeable per al temple blanc. El temple pren el seu nom pel fet que va ser completament blanc rentat per dins i per fora, la qual cosa li hauria donat una brillantor enlluernadora amb una forta llum solar de la regió.

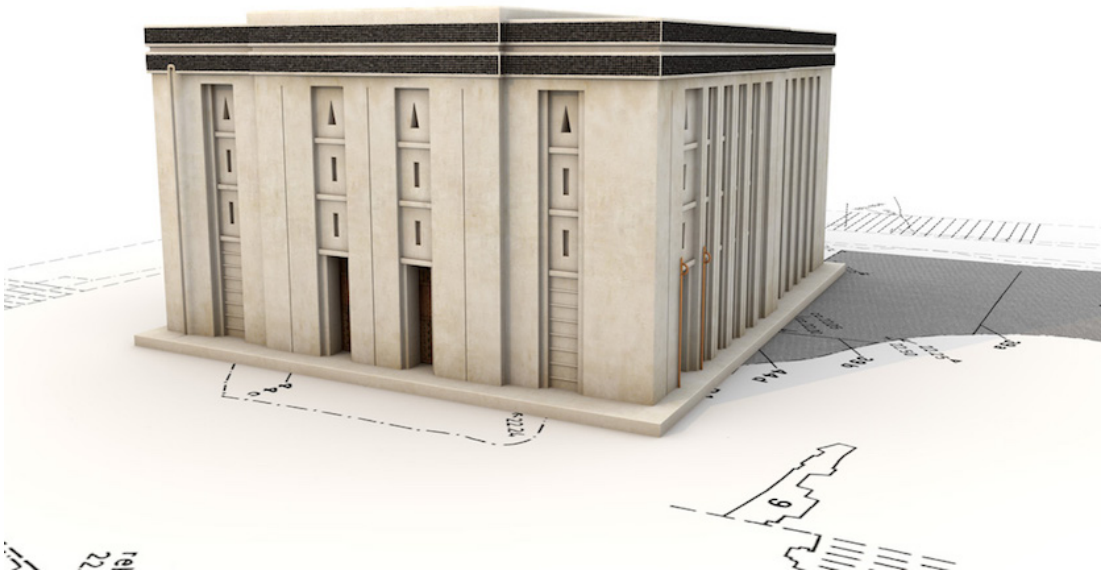

Figura 4: Reconstrucció digital de la versió de dos pisos del Temple Blanc, Uruk (actualment Warka), c, 3517-3358 abans de la nostra era. © artefacts-berlin.de; material científic: Institut Arqueològic Alemany

El Temple blanc

El Temple blanc era rectangular, d'una amplada de 17,5 x 22,3 metres i estava orientat als punts cardinals. Es tracta d'un típic temple de "alt temple (*Hochtempel*)" d'Uruk amb un pla tri-partit: una sala àmplia i rectangular central amb habitacions a cada costat. El Temple Blanc tenia tres entrades, cap d'elles directament a la rampa ziggurat. Els visitants havien de recórrer el temple, apreciant la seva façana lluminosa i la vista poderosa, abans d'accedir al seu interior.

Les cambres de l'extrem nord-oest i l'est de l'edifici contenien escales

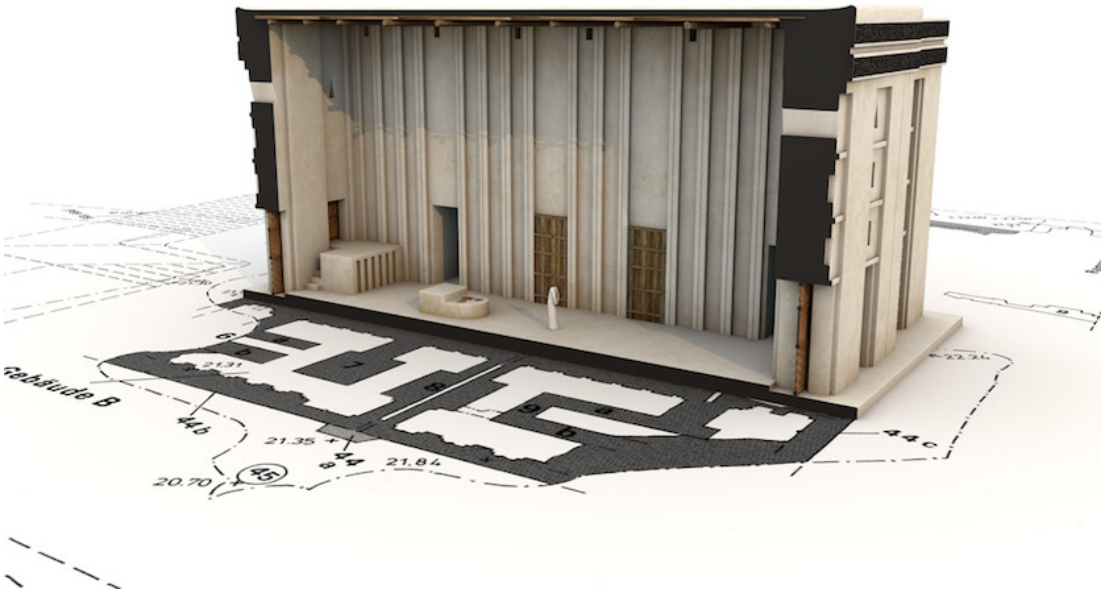

Figura 5: Secció a través del saló central del "Temple Blanc", reconstrucció digital de l'interior de la versió de dos pisos White Temple, Uruk (actualment Warka), c, 3517-3358 abans de la nostra era. © artefacts-berlin.de; material científic: Institut Arqueològic Alemany

(inacabades en el cas de l'extrem nord). Les cambres del centre de la sala nord-americana del nord semblen haver estat equipades amb prestatgeries de fusta a les parets. L'extrem nord de la sala central tenia un podi accessible mitjançant una petita escala i un altar amb una superfície tacada de foc. Molt pocs objectes es van trobar a l'interior del Temple blanc, encara que el que s'ha trobat és molt interessant. Els arqueòlegs van descobrir unes 19 tauletes de guix al pis del temple, totes elles amb impressions de segell en la forma de cilindre. A més, els arqueòlegs van descobrir un dipòsit fonamental dels ossos d'un lleopard i un lleó a la cantonada oriental del Temple (dipòsits de fundacions, objectes i ossos enterrats ritualment, no són infreqüents en l'arquitectura antiga).

Al nord del Temple Blanc hi havia una àmplia terrassa plana, al centre del qual els arqueòlegs van trobar un gran fossat amb rastres d'incendi (2,2x2,7 m) i un tall de bucle d'una roca massiva. El més interessant: es va descobrir un sistema de conductes poc profunds revestits de betum. Aquests van des del sud-est al sud-oest de les vores de la terrassa i entraven al temple a través de les portes sud-est i sud-oest. Els arqueòlegs creuen que els líquids haurien fluït des de la terrassa per recollir-se en un pou a la sala central del temple.

Figura 6: Vista interior de la versió de dos pisos del "Temple blanc", reconstrucció digital del Temple Blanc, Uruk (actualment Warka), c, 3517-3358 abans de la nostra era. © artefacts-berlin.de; material científic: Institut Arqueològic Alemany